

Thosaigh Joeri Schepers, ar a dtugtar Running Cremke níos fearr, ag rith i 2006. Rinne sé a chéad mharatón i 2008. Sa bhliain 2009 chríochnaigh sé a chéad rith ultra. An bhliain chéanna fuair sé amach go raibh an Spartathlon ann. Ó shin i leith, tá na seisiúin oiliúna curtha le chéile aige go córasach le go mbeidh cead aige páirt a ghlacadh ann lá amháin. Is é an t-icing ar an gciste a chríochnódh an Spartathlon go rathúil.

Conas a tháinig tú chun rud a eagrú?

Ag deireadh 2009 d'fhiafraigh Erik Carette díom ar mhaith liom rith 6 uair an chloig a eagrú leis. Agus mar sin bhíomar as. An 11 Iúil 2010, tharla an chéad “6 uair an chloig de Aalter”.

An raibh fadhbanna ar bith agat le linn do chéad eagraíochta?

Ní amháin go raibh fadhbanna agam le linn mo chéad eagraíochta, ach arís agus arís eile. Gach uair bhí rud éigin difriúil. Oibrithe deonacha a dhéanann díliostáil, an bhardas ag ullmhú an chosáin mhícheart chun siúl air, an bháisteach a fhágann go bhfuil sé deacair siúl ar chosán, an clárú ama nach n-oibríonn, deochanna breise a sholáthar mar gheall ar an aimsir níos teo, ... Tá an eagrúchán á solúbtha go beacht agus a choigeartú de réir staid na huaire.

Cén eagrán ab fhearr leat go pearsanta?

As na heagraíochtaí go léir atá déanta agam go dtí seo, sílim gurb é an “Bossen van Vlaanderen Trail” (mar aon leis an “Radio Trail” agus an “Blekkerbos Trail”) an ceann is áille. Ní raibh ach eagrán amháin de seo. Is é seo an t-eagrán is áille dom mar is breá liom an rian seo go mór. Ar an láimh eile, tá rud éigin speisialta ag baint le 6 uair an chloig de sníomh i measc a lán lucht aitheantais.

An bhfuil tú ag iarraidh rud éigin a bhaint amach le d'meachtaí?

Is é “rith ultra le reathaithe ultra do reathaithe ultra” an mana. Táim bródúil gur spreag mé duine mar Veerle Beernaert, Patricia Vandaele agus

Katrien Rogiers chun an chéim a thógáil chun ultra-rith. Tá daoine eile ann fós, ach seasann siad seo amach ní amháin go bhfeidhmíonn siad go láidir go pearsanta, ach go náisiúnta nó go hidirnáisiúnta fiú. Tá súil agam go mbeidh tóir níos mó ar rith ultra. Tar éis 5 bliana de “6 uair an chloig de Aalter” tugaim faoi deara cheana féin go gcinntíonn eagraíocht den sórt sin go ndéantar níos mó rith ultra. Ní amháin cainníocht, ach buntáistí cáilíochta freisin.

Cad is féidir linn a bheith ag súil leis sa todhchaí?

Cheadaigh an bhardas an cúrsa don 6h / 24h cheana féin. Bhí cead againn freisin an bóthar poiblí a thógáil ar feadh díreach os cionn 24 uair an chloig. Fuarthas an t-iarraitas chuig an KBAU (VAL). Cé a bhfuil aithne aige ar Chraobh na Beilge in Aalter. Ba mhaith liom féin 2 Chraobh na Beilge a eagrú i rith ultra in Aalter. Ach anois níl gach duine agam ar an leathanach céanna agus ba mhaith liom.

Cad a cheapann tú gur chóir d'eagraithe rása aird a thabhairt orthu?

D'fhonn maireachtáil, tá an ghné airgeadais tábhachtach. Sin an fáth gur thosaíomar beag agus as a chéile leis na maidí ráimha atá againn. Déan cinnte freisin go bhfuil cúltaca agat duit féin mar eagraí. Níl ag éirí go maith leis an eagraíocht “6 uair an chloig de Aalter” sa réimse seo i láthair na huaire, ach táim ag obair air.

Go raibh maith agat as an agallamh Joeri.

Guímid gach rath ort le comórtais reatha a eagrú.
Táimid ag súil go mór le do rannpháirtíocht sa
Spartathlon cheana féin!

Kevin Simons